

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü

BASINA VE KAMUOYUNA

Dünyanın her yerinde olduğu gibi bu topraklarda yaşayan kadınlar da eşitlik, özgürlük, adalet ve insan onuruna yakışır yaşam şartlarına sahip olmak için yüzyıllardır mücadele ediyor. Çünkü bu topraklarda aile içi şiddet de dahil olmak üzere kadına yönelik şiddet hala cinsiyete dayalı insan hakları ihlallerinin en vahimi olarak sürüyor. Her üç kadından biri şiddete maruz kalıyor.

İster kamu hayatında ister özel hayatta meydana gelsin bu eril şiddet kadınların fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik zararı veya ıstırabı ile sonuçlanıyor. Bu şiddet kadınları öldürüyor. Sadece 2018 yılının ilk sekiz ayında da en az 300 kadın erkekler tarafından öldürüldü.

Kadınların hayatlarını çevreleyen, yaşam hakkını elinden alan, olağanlaştırılmaya çalışılan bu eril şiddetle kadına yönelik ayrımcılık arasında sıkı sıkıya bir ilişki var. Çünkü bu topraklarda kadınlar hala aile hayatında, çalışma yaşamında, siyasete katılımında ayrımcılığa maruz kalıyor.

Türkiye, “Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi”ni imzalamasına rağmen, Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair 6284 Sayılı Kanun, TBMM tarafından 8 Mart 2012 tarihinde kabul edilmesine rağmen bu sözleşmelerin gereği yerine getirilmemektedir.

Kadın katillerine ceza indirimi, kadına yönelik şiddete, tacize, tecavüze tahrik indirimi uygulayan erkek egemen bir zihniyet beton gibi yerinde durmaktadır. Yasalar uygulanırken, devletin genel politikaları belirlenirken kadın-erkek eşitliği göz ardı edilmektedir. Boşanma Komisyonu Raporu, şiddet konusunda da “zorunlu arabuluculuk” ve “ailenin güçlendirilmesi” adı altında kadınların bireyselliklerine ve aile içindeki kadınların hak ve özgürlüklerine zarar verilmektedir. Birtakım siyasetçilerin, dini değerleri gündelik siyasete malzeme yapan çıkar gruplarının kadınları aşağılayan, baskı altına almaya çalışan, kadınlara yönelik geleneksel rolleri destekleyen, çocuk evlilikleri meşrulaştıran açıklamaları endişe vericidir. Öte yandan yıllardır buldukları bölgelerde erkek şiddetine karşı mücadele eden, kadınlarla dayanışma kuran örgütlerin kapatılması kadınların şiddetle mücadele iradelerine yapılmış bir müdahaledir.

Şiddetin yaygınlaşması, eğitimin, yargının, kolluk kuvvetlerinin, medyanın kısacası tüm toplumun yapılanmasında etkisi olan ‘ataerkil’ sistemden, ‘erkek üstünlüğü inancına dayanan cinsiyetler arası eşitsizlik’ anlayışından kaynaklanmaktadır.

Oysa İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi der ki;

Bütün insanlar özgür, onur ve haklar bakımından eşit doğarlar. Kadınlar hariç değil!

Herkesin yaşama hakkı ile kişi özgürlüğü ve güvenliğine hakkı vardır. Kadınlar hariç değil!

Hiç kimseye işkence ya da zalimce, insanlık dışı ya da aşağılayıcı muamele ya da ceza uygulanamaz. Kadınlar hariç değil!

Herkes yasa önünde eşittir ve ayırım gözetilmeksizin yasa tarafından eşit korunmaya hakkı vardır. Kadınlar hariç değil!

Bu nedenle biz insan hakları savunucuları gerek İstanbul Sözleşmesinin hükümlerinin gerekse 6284 sayılı koruma kanununun etkin olarak uygulanmasını, toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması için gerekli tüm adımların bir an önce atılmasını, kadınların bugün ve her gün daha güvenli bir ülkede insan onuruna yakışır, şiddetten uzak ve eşit bir hayat yaşaması için ilgili bütün kesimlerin sorumlu davranmasını talep ediyoruz.

İnsan Hakları Derneği Çanakkale Şubesi

